

szükséges megkérdezni az adott tisztviselő közvetlen hivatali felettesét. A megtámadott ítélet e két kérdésben az Elsőfokú Bíróság indokolása tekintetében számos hiányosságot tartalmazott, amely a fellebbező által előadott több bizonyíték hatályát is elferdítette.

A T-310/04. sz., Ferrero Deutschland GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2006. december 16-án hozott ítélet ellen a Ferrero Deutschland GmbH által 2007. február 23-án benyújtott fellebbezés

(C-108/07. P. sz. ügy)

(2007/C 129/05)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Ferrero Deutschland GmbH (képviselő: M. Schaeffer, Rechtsanwalt)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Cornu SA Fontain

A fellebbező kérelmei

- a Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács) T-310/04. sz., Ferrero Deutschland kontra OHIM – Cornu SA Fontain ügyben 2006. december 15-én hozott ítéletét;
- kötelezze a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és a beavatkozót az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a fellebbezésének alátámasztására egyetlen jogalapra hivatkozik, amely a közösségi jognak az Elsőfokú Bíróság általi megsértésére vonatkozik, közelebbről a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának téves értelmezésére⁽¹⁾. A felperes a következő öt érvet terjeszti elő ebben a tekintetben:

Először is az Elsőfokú Bíróság nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a szóban forgó szózott és cukrozott áruk előállítói és forgalmazói jelentős mértékben ugyanazok a vállalkozások, beleértve magát a beavatkozót is. Másodszor az Elsőfokú Bíróság tévedett a jogban azáltal, hogy úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó áruk csak csekély mértékben hasonlók, mivel legalább átlagos hasonlóságot kellett volna megállapítania. Harmadszor az Elsőfokú Bíróság tévedett a jogban, amikor a „Ferrero” és a „Ferro” védjegyeknek csak „bizonyos mértékű hasonlóság”-ot tulajdonított, jóllehet az általa a határozatában kifejtett érveknek ahhoz a

következtetéshez kellett volna vezetniük, hogy ezek a védjegyek átlagos, vagy nagymértékben hasonlóak. Negyedszer az Elsőfokú Bíróság nem megfelelően vette figyelembe az általa a „Ferrero” védjegy nagymértékű megkülönböztető képességének hangsúlyozására tekintettel előterjesztett érveket. Végül az Elsőfokú Bíróság tévedett a jogban, amikor elmulasztotta figyelembe venni az esetleges összetéveszthetőség értékelése során a 40/94/EK rendelet hetedik preambulumbekzdésében meghatározott számos tényezőt.

⁽¹⁾ HL 1994., L 11, 1. o.

A Juzgado Contencioso-Administrativo nº 22 de Madrid (Spanyolország) által 2007. március 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ecologistas en Acción-CODA kontra Ayuntamiento de Madrid

(C-142/07. sz. ügy)

(2007/C 129/06)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 22 de Madrid (Spanyolország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Ecologistas en Acción-CODA

Alperes: Ayuntamiento de Madrid

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A környezeti hatásvizsgálat előírt eljárásának az 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelvvvel módosított 85/377/EGK tanácsi irányelvből⁽¹⁾ eredő követelményei alkalmazhatók-e városi utakat érintő kivitelezési projektekre, a projekt jellegére és kiterjedésére, valamint a nagy népsűrűséggel rendelkező területek vagy történelmi, kulturális vagy régészeti jelentőségű tájak érintettségére figyelemmel?
- 2) A környezeti hatásvizsgálat előírt eljárásának az 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelvvvel⁽²⁾ módosított 85/377/EGK tanácsi irányelvből eredő követelményei alkalmazhatók-e a jelen közigazgatási kereset tárgyát képező projektekre, tekintettel a projektek, valamint kivitelezésük módjának jellegére, jellemzőikre, kiterjedésükre, környezetre gyakorolt hatásukra, a népsűrűsége, költségvetésükre és az ugyanilyen tevékenységekkel járó globális projekthez viszonyított esetleges felosztásukra?

- 3) Az Európai Közösségek Bíróságának (harmadik tanács) a C-332/04. sz. ügyben 2006. március 16-án hozott ítéletében ⁽¹⁾, konkrétan a 69-88. pontokban megállapított követelményeket alkalmazni kell-e a jelen eljárás tárgyát képező projektekre, tekintettel a projektek, valamint kivitelezésük módjának jellegére, jellemzőikre, kiterjedésükre, környezetre gyakorolt hatásukra, költségvetésükre és az ugyanilyen tevékenységekkel járó globális projekthez viszonyított esetleges felosztásukra, és e projekteket alá kellett volna-e vetni a környezeti hatásvizsgálat előírt eljárásának?
- 4) Az 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelvvel módosított 85/377/EGK tanácsi irányelvből eredő, az ezen eljárás tárgyát képező projektek környezeti hatásvizsgálatával kapcsolatos kötelezettségeket a gyakorlatban a spanyol hatóságok teljesítették-e – amint azt a közigazgatási határozat állítja – vagy sem, konkrétan a határozathoz csatolt tanulmányok és tájékoztatók formájában, jöllehet formálisan a projektet nem vetették az említett irányelvben foglalt környezeti hatásvizsgálat előírt eljárása alá?

⁽¹⁾ Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv (magyar nyelvű különkiadás 15. kötet 1. fejezet 248. o.).

⁽²⁾ Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 85/337/EGK irányelv módosításáról szóló 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelv (HL L 73., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. kötet 3. fejezet 151. o.).

⁽³⁾ EBHT 2006., I-40. o.

2007. március 15-én benyújtott kereset – Európai Közösségek Bizottsága kontra Lengyelország

(C-149/07. sz. ügy)

(2007/C 129/07)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: J. Hottiaux és K. Herrmann)

Alperes: Lengyelország

Kereseti kérelmek

A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság

- állapítsa meg, hogy Lengyelország nem teljesítette az EK 28. cikkéből eredő kötelezettségeit, amennyiben elmulasztotta a növényvédőszerrel Lengyelországba irányuló párhuzamos importjára vonatkozó engedélyek megadására irányadó jogi háttér megállapítását;
- kötelezze Lengyelországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az EK 28. cikk értelmében a tagállamok között tilos a behozatalra vonatkozó minden mennyiségi korlátozás és azzal azonos hatású intézkedés. A Bizottság azon az állásponton van, hogy Lengyelország nem teljesítette az EK 28. cikkéből eredő kötelezettségeit, amennyiben elmulasztotta meghatározni azon növényvédőszerrel forgalomba hozatalára vonatkozó engedélyek megadására irányadó jogi háttér megállapítását, amelyek (az Európai Közösségek Bíróságának ítélezési gyakorlata értelmében) azonosak a már Lengyelországban forgalomba hozott növényvédőszerrel, és amelyeket olyan más tagállamokból kívánnak behozni, amelyekben már forgalomba hozhatóak.

Az Európai Közösségek Bíróságának ítélezési gyakorlata értelmében a harmonizáció hiánya esetén „a tagállamok minden olyan kereskedelmi szabályozása, ami alkalmas arra, hogy közvetlenül vagy közvetve, ténylegesen vagy potenciálisan megakadályozza a Közösségen belüli kereskedelmet, [...] a behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek tekintendő”. A Bíróság úgy határozott továbbá, hogy egy olyan nemzeti szabályozás vagy gyakorlat, amely a behozatalt úgy teszi lehetővé, hogy az csak bizonyos vállalkozások számára lehetséges, míg másokat kizárna abból, mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek tekintendő. Egy olyan eljárást, amelynek értelmében az importált áruk eladásához előzetes engedély szükséges, általánosan érvényes rendelkezésekben kell szabályozni, amely a nemzeti hatóságokat is kifejezetten köti. Az eljárásnak könnyen hozzáférhetőnek kell lennie és megfelelő határidő alatt kell lefolytatni azt. A nemzeti jognak elő kell írnia ilyen általános elveket, hogy az állampolgároknak ezáltal lehetővé tegye a közösségi jog által biztosított jogok igénybe vételét.

Noha az új módosítási tervet a Bizottság elfogadhatónak tartotta, a jogsértés abbahagyására felhívó indokolással ellátott véleményben megszabott két hónapos határidő elteltét követően azonban még nem lépett hatályba. Az állandó ítélezési gyakorlat értelmében a tagállam általi szerződésszegést azon jogi helyzet alapján kell megítélni, ami a Bizottság által az indokolással ellátott véleményben megszabott határidő leteltekor az érintett államban hatályban volt. Későbbi változásokat a Bíróság nem vehet figyelembe.

A Bundesfinanzhof (Németország) által 2007. március 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Finanzamt für Körperschaften III in Berlin kontra Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt GmbH

(C-157/07. sz. ügy)

(2007/C 129/08)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof